חוק לתיקון פקודת סימני המסחר, תשט״ז–1956 *

תיקוו הפקורה 1. בפקודת סימני המסחר, 1938, אחרי סעיף 40 יבואו סעיפים אלה:

הוצאות בכל דיון שלפני הרשם רשאי הוא לפסוק לבעל דין הוצאות הוצאות הוצאות לו סבירות.

ראיות בהליכים לפני פקודה זו, יהיו הראיות בהליכים לפני בפני הרשם הרשם בדרך של הצהרה כל עוד לא הורה הרשם אחרת; אולם רשאי הרשם, אם נראה לו הדבר, לגבות עדות בעל־פה במקום ראיה שבכתב או בנוסף לראיה כאמור, וכן רשאי הוא להרשות שהמצהיר ייחקר חקירה

לענין סעיף זה. "הצהרה"—הצהרה שניתנה לפי סעיף 37 לפקודת העדות י, או הצהרה שניתנה בחוץ לארץ לפי דיני מקום נתינתה.

סמכות הרשם 140. לרשם יהיו הסמכויות של שופט שלום לכפיית התייצבותו של בשופט שלום עד לפניו וגביית עדותו."

תחילת תוסף .2 תחילתו של חוק זה היא ביום החמישה עשר לאחר פרסומו ברשומות.

דוד בן־גוריון פנחס רוזן ראש הממשלה שר המשפטים

> יצחק בן־צבי נשיא המדינה

• נתקבל בכנסת ביום י"א בשבט תשט"ז (24 בינואר 1956); הצעת החוס ורברי הסבר נתפרסטו בה"ח 250, תשט"ז, עם' 15.

¹ ע"ר 1938, תום' 1 מם' 843, עמ' 103; ע"ר 1941, תום' 1 מם' 1154, עמ' 124; ע"ר תש"ח, תום' צ' מס' 25, עמ' 89.

"חוקי א"י, כרך א', פרק נ"ר, עמ' 650; ס"ח 193, תשט"ו, עמ' 10.

מספר 19

הומפת

מעיף 111

חוק ההסגרה (תיקון), תשט״ז–1956

1. אחרי סעיף 11 לחוק ההסגרה, תשי״ד—1954 (להלן — החוק העיקרי), יווסף סעיף זה:

הסגרה זמנית 11א. מבוקש שהוא נאשם בעבירת הסגרה במדינה המבקשת והורשע בדינו בישראל על עבירה אחרת, מותר לעכב או להפסיק את ביצוע ענשו בישראל ולהסגירו למדינה המבקשת לשם נקיטת ההליכים הדרושים כדי לשפטו על העבירה שעליה הוא מבוקש, בתנאי שיוחזר לישראל, לכשיידרש, לביצוע ענשו או לגמר ביצועו, במועד ובדרך שייקבע בהסכם עם המדינה המבקשת או על פיו.״

[•] נתקבל בכנסת כיום י"א בשבט תשט"ז (24 בינואר 1956); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסטו בה"ח 250, תשט"ו, עם' 14.

^{.174} מ"ח 163, תשי"ר, עמ' 174.

אחרי סעיף 20 לחוק העיקרי יווסף סעיף זה: סעיף 20×0×0

בצו להחזורה מי שהוסגר לישראל בתנאי שיוחזר לאחר גמר ההליכים שלמענם הוסגר לישראל, מוסמך שר המשפטים לצוות על החזרתו. בדרך ובמועד שייקבע בהסכם עם המדינה המתבקשת, על אף כל עונש שיוטל על המוס־גר בישראל."

הוספת סעיפים 224 ו־224 :. אחרי סעיף 24 לחוק העיקרי יווספו סעיפים אלה:

צו על מעכר בא. שר המשפטים רשאי לצוות כי אדם המוסגר ממדינה למדינה מוסגרים יינתן לו מעבר דרך מדינת ישראל, ובלבד שבין ישראל ובין המדינה המקבלת קיים הסכם על מעבר מוסגרים ונתקיימו התנאים שנקבעו באותו הסכם, ושאילו ביקשה המדינה המקבלת את הסגרתו של המבוקש, לא היתה מניעה חוקית לבקש הכרותו כבר־הסגרה ולהסגירו.

כיצוע ההחזרה 24ב. אדם שחל עליו צו לפי סעיף 20א או 24א מותר להחזיקו במשר או המעבר מורת בישראל לשם ביצוע ההחזרה או המעבר. להעבירו אל מחוץ לגבור לות ישראל ולמסרו למדינה המקבלת, כאילו הוכרז בר־הסגרה לפי חוק זה וניתן עליו צו לפי סעיף 18."

דוד בן־גוריון פנחס רוון ראש הממשלה שר המשפטים

> יצחק בן־צבי נשיא המדינה

מספר 20

חוק האגרות (נוטריון ציבורי), תשט״ז–1956 *

1. בתוק זה –

בוטריון ציבורי" – כמשמעותו בחוק העותמני בדבר נוטריון ציבורי מיום 27 בזילקעדה בנוטריון מנת 1331 (1913) (להלן – חוק הנוטריון), ובתקנות הנוטריון הציבורי ג.

- 2. בעד שירותי נוטריון ציבורי ישולמו האגרות המפורטות בתוספת.
- 3. שר המשפטים רשאי, בתקנות ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, לתקן את התוספת. תיקון התוספת
- סעיפים שבמלו בטלים. 104–101 לחוק הנוטריון בטלים.
- 5. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל הנוגע לביצועו. ביצוע ותקנות

[•] גתקבל בכנסת ביום ו"א בשכם תשט"ז (24 בינואר 1956); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסטו בה"ח 244, תשט"ו, עם' 186.

^{.33 &#}x27;מם' 1549, עם' 2508; ע"ר 1947, תום' 2 מם' 1549, עם' 33